

XXIX

WDZIEK NIEWIASTY

Sanktuarium św. Anny w Prostyni

*Anna zaś mówiła tylko w głębi swego serca,
poruszała wargami, lecz głosu nie było słychać.*
(1Sam 1,13)

Pismo Święte przedstawia nam trzy kobiety o imieniu Anna, które tłumacząc z języka hebrajskiego oznacza „łaskę” lub „wdzięk”.

Pierwszą kobietę, noszącą to imię w Starym Testamencie, odnajdujemy na kartach *Pierwszej Księgi Samuela*. Poznajemy ją jako niewiastę, która przychodzi do Przybytku Pańskiego, aby rozmawiać z Bogiem i prosi Go o konkretną rzecz – zdjęcie hańby jaką była bezpłodność. W zamian obiecała Bogu, że ofiaruje Mu to dziecko. I tak narodził się mąż Boży Samuel – prorok, sprawujący funkcje kapłańskie i ostatni sędzia Izraela.

Druga Anna to żona Tobiasza starszego. Ta niewiasta jest wzorem dzielnej matki, gdyż sama wychowywała syna Tobiasza, gdy jej mąż – prześladowany przez króla za wierność Bogu – musiał się ukrywać. Anna Tobiaszowa jest też przykładem wiernej żony, znoszącej z cierpli-

wością niesłuszne podejrzenia ze strony niewidomego męża. Wreszcie jawi się ona jako pracowita kobieta, utrzymująca dom, gdy jej mąż stracił wzrok.

Trzecia Anna, to postać z Nowego Testamentu – prorokini, kobieta w podeszłym wieku, która dzień i noc spędzała w Świątyni na postach i modlitwach. To ona była świadkiem słów, wypowiedzianych przez starca Symeona, a sama rozpoznała w małym Jezusie Tego, który miał wyzwolić Izraela (por. Łk 2,36-38).

Przez chrześcijan najbardziej znana jest jednak czwarta Anna, o której Pismo Święte milczy, a jej imię podaje tylko starodawna tradycja. To żona Joachima i matka Maryi. Czczona od wieków w Kościele Wschodnim i Zachodnim, jest patronką wielu świątyń.

W diecezji drohiczyńskiej miejscem jej szczególnego kultu jest Prostyń, bardziej znana jako sanktuarium Trójcy Przenajświętszej. Cześć św. Anny wiąże się z objawieniami, przekazanymi przez miejscową tradycję. Działo się to w 1510 r., gdy właśnie św. Anna ukazała się jednej z kobiet i prosiła, aby na wzgórzu oddawać cześć Bogu w Trójcy Jedynemu.

Na potwierdzenie, że nie jest jakimś omamem, Anna zostawiła dwa wianki – jeden potrójny, ku chwale Boga, a drugi upamiętniający jej osobę. Dziś pozostała tylko specjalnie wykonana obręcz, w której umieszczono niegdyś wianki, zwana Koroną św. Anny. Udziela się nią błogosławieństwa przez wstawiennictwo Babci Jezusowej, które przybywający tu pielgrzymi chętnie przyjmują.